

314.

U s t a w a

z dnia 24 marca 1922 r.

w przedmiocie zmiany art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. r. 1922 № 38, poz. 313).

Art. 1. Ustęp 2 art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli otrzymuje brzmienie następujące:

„Do przekazów, opiewających bądź na wyraźnie oznaczoną osobę fizyczną lub prawną, bądź na zlecenie lub na okaziciela, a sporządzonych na blankiecie firmy, uprawnionej do przyjmowania pieniędzy na cudzy rachunek, oraz zawierających w treści swej słowo „czek” i polecenie do odnośnej firmy natychmiastowej wypłaty pewnej sumy z wierzytelności przekazującego, stosują się wprawdzie przepisy niniejszej ustawy, jednak z tą różnicą, że od przekazów takich pobiera się stałą opłatę w kwocie 5 marek. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeśli przekazy takie nie zawierają daty wystawienia, lub jeśli puszczono je w obieg przed uwidocznioną na nich datą wystawienia; w tych bowiem wypadkach przekazy te podlegają takim samym opłatom stemplowym, jak weksle. Czeki Pocztovej Kasy Oszczędności są od opłaty stemplowej wolne”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Anton Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

315.

U s t a w a

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach).

Art. 1. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 498) ulega zmianom następującym:

1. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych w art. 14 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 145) i w poz. tar. 43, b. 1 austr. ustawy z dnia 13 lutego 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 89) podwyższa się na 3.000 mk.

Takiej samej opłacie podlegają podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółek akcyjnych lub komandytowych na akcje.

2. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych poz. tar. 43, b. 2) austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 89) podwyższa się na 500 mk.

3. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych w art. 11 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 145) tudzież w poz. tar. 43 a 2; 43 c 1, 2, 3; 43 d; 43 e; 43 f; 43 h; austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 89), podwyższa się na 200 mk.

4. Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r. Dz. U. R. P. № 31, poz. 178) podlegają opłacie w wysokości 5.000 marek.

5. Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej podlegają opłacie w wysokości 50 marek.

Stawki, wymienione w punktach 1 do 5 niniejszego artykułu, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy dalszy arkusz podania podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 marek. Takiej samej opłacie po 50 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach.

6. Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub związków samorządowych, nie podlegają opłacie stemplowej na rzecz Państwa.

7. Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie stemplowej, należy uiścić opłatę w kwocie 50 marek.

8. Stałą opłatę stemplową od świadectw, wymienionych w art. 30 i 31 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 145), tudzież w poz. tar. 116 a, aa, austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 89), podwyższa się na 200 mk. od pierwszego, a na 50 mk. od każdego dalszego arkusza.

9. Ustanowioną w art. 1, 8 i 16 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 498) stałą opłatę stemplową od pełnomocnictw podwyższa się na 100 marek.

Pełnomocnictwo, wystawione przez osobę, która pozostaje lub pozostawała w stosunku służbowym, a upoważniające do podjęcia w jej imieniu poborów służbowych lub należności emerytalnej, jest wolne od opłaty stemplowej.

Art. 2. Stałe opłaty stemplowe, ustanowione:

1. W poz. 14 taryfy, ogłoszonej rozporządzeniem b. Generala Gubernatora Warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40, poz. 127), w poz. tar. 73 i 95 austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 50), w art. 14 punkt 3 lit. d) ros. ustawy o opłatach (Ros. Zb. Pr. tom V, wyd. z 1903 r.)